

SAK 09/2005

REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N I 2006

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Reguleringsopplegget fra 2005 blir i hovedsak foreslått videreført i 2006. I skrivende stund er totalkvoten ikke fastsatt og kvotereguleringene er beregnet som et regneeksempel der en har lagt til grunn en TAC for 2006 på 170.000 tonn sei.

2. BESTANDSSITUASJONEN

ICES klassifiserer bestanden av norsk-arktisk sei til å ha god reproduksjonsevne og at den høstes bærekraftig. Fiskedødeligheten er stabil og har siden 1996 vært under $F_{pa} = 0,35$, og gytebestanden har siden 1994 vært godt over $B_{pa} = 220.000$ tonn. ICES anbefaler at fiskedødeligheten holdes under F_{pa} som tilsvarer en TAC for 2006 under 202.000 tonn.

Havforskningsinstituttet sin vurdering av ACM sitt råd er følgende:

Havforskningsinstituttet mener at uttaket av sei nord for 62°N bør skje på basis av langsiktige målsettinger for utnyttelse av bestanden og en høstingsregel som er konstruert for at målsettingene skal oppfylles. Havforskningsinstituttet er kjent med arbeidet som foregår på dette feltet (viser til brev fra Fiskeridirektoratet/Havforskningsinstituttet), og støtter anmodningen hvor ICES bes evaluere beskatningsstrategier som er gitt i nevnte brev.

Inntil en beskatningsstrategi er evaluert og etablert vil ICES gi råd i følge den biologiske maksimumsanbefaling representert ved F_{pa} . Å bruke F_{pa} som basis for TAC vil på sikt føre til større ustabilitet i fangstene og en relativ stor nedgang i bestanden (mot 400 000 t) i 2007. For å motvirke en slik utvikling vil Havforskningsinstituttet anbefale at en allerede for 2006, selv om en ny beskatningsstrategi ennå ikke er på plass, reduserer beskatningsgraden til et nivå lavere enn F_{pa} . Som et utgangspunkt vil Havforskningsinstituttet foreslå at TAC settes til 2004-nivå, dvs om lag 170 000 t.

Også for 2005 anbefalte HI at med tanke på gytebestandsutvikling og størst mulig stabilitet i fangst burde man ikke øke beskatningsgraden og TAC ut over 2004-nivå, dvs. rundt 170 000 tonn. Dette ville i så fall være nær beregnet langtidsutbytte og historisk gjennomsnittsfangst (160 000 tonn).

3. GENERELT OM FISKET I 2005

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fastsatt til 215.000 tonn, hvorav 15.000 tonn ble avsatt til andre lands fiske. Den norske kvoten fordelt på de ulike gruppene og fangst pr 6. november fremgår av tabell 1.

Tabell 1: Gruppekvoter og landet kvantum.

Redskapsgruppe	Gruppekvote	Landet kvantum pr 6.11.05	Rest
Not	49.937	39.970	9.967
Trål	73.908	62.793	11.115
Konvensjonelle	75.905	37.284	38.621
Agn	250		250
Sum	200.000	140.047	59.953

3.1. NOTFISKET

Deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N for fartøy mellom 13 og 27,5 m s.l. ble adgangsregulert i 1999. Notfisket med fartøy over 90 fot (27,5 meter) er konsesjonsbelagt. Det er i øyeblikket 5 fartøy som har slik konsesjon. I tillegg er det 202 fartøy som medio november har deltakerrett i notfisket etter sei nord for 62°N. Så langt i 2005 har notgruppen hatt en avgang på åtte fartøy som følge av strukturordningene.

Notfisket var fra årets begynnelse regulert med differensierte maksimumkvoter som vist i tabell 2.

Tabell: 2 Maksimumkvoter 2005.

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimumkvoter pr. 01.01.05
under 15 m	1,00	240
15 – 20,9	1,50	360
21 – 22,9	2,03	487
23 – 25,9	2,43	583
Over 26 m	2,82	677

Maksimumkvotene ga ved årets begynnelse en overregulering på anslagsvis 111 %. Maksimumkvotene ble opphevet den 28. juli.

Pr 6. november er det fisket 39.970 tonn sei med not, og det gjenstår dermed 9.967 tonn av gruppekvoten. Fangsttallet omfatter et kvantum på 1.026 tonn sei registrert på ringnotfartøy og snurpere uten seinotkonsesjon og deltakerrett i seinotfisket, i all hovedsak tatt som bifangst i ringnotfisket etter NVG-sild.

For store innslag av sei under minstemål (42 cm) skapte problemer for gjennomføringen av seinotfisket nord for Lofotodden. Etter krav fra Norges Fiskerilag, innførte Fiskeri- og kystdepartementet et midlertidig minstemål på 40 cm i dette området fram til 31. august. Perioden for hvor lenge dette midlertidige minstemålet skulle gjelde, er senere blitt forlenget to ganger, først til 31. oktober, deretter ut året.

Pr 6. november har 57 fartøy mellom 13 og 27,5 meter og 4 fartøy over 27,5 meter deltatt i notfisket etter sei nord for 62°N. Pr samme dato har 8 fartøy under 13 meter deltatt i dette fisket og disse har til sammen fisket 577 tonn.

3.2. FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Det ble fastsatt en gruppekvote på 75.905 tonn for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i 2005. Tabell 3 på neste side viser kvotefordelingen mellom de ulike kvoteordningene i den konvensjonelle flåten samt fangst og restkvoter pr 6. november.

Tabell 3: Gruppekvoter og landet kvantum.

Fartøygrupper	Gruppekvoter 2005	Fangst pr 6.11	Rest
Over 28 meter	8.350	7.616	734
0 – 9,99 meter med samlekvote	7.685	2.680	5.005
10 – 14,99 meter med samlekvote	23.227	10.284	12.943
15 – 20,99 meter	14.744	5.461	9.283
21 – 27,99 meter	11.272	6.097	5.175
Gruppe II med samlekvote	10.627	5.146	5.481
Sum	75.905	37.284	38.621

3.2.1. Fartøy på 28 meter og over

Deltakelsen i seifisket med garn for fartøy på 28 meter og over ble adgangsbegrenset i 1998.

I 2005 ble gruppekvoten fastsatt til 8.350 tonn hvorav 750 tonn ble avsatt til dekning av bifangst. Gruppekvoten utgjør 11 % av den samlede gruppekvoten til konvensjonelle redskaper. Det ble videre fastsatt en generell maksimalkvote på 370 tonn pr fartøy.

Maksimalkvoten på 370 tonn ved årets begynnelse medførte en overregulering på 7% - beregnet på grunnlag av antall rettigheter og den disponible kvoten for garnfisket etter sei, dvs 7.600 tonn (8.350 tonn – 750 tonn). Maksimalkvoten ble opphevet 9. juni.

13 fartøy har deltatt i det direkte garnfisket etter sei nord for 62° N i 2004, og pr 6. november er det fisket i alt 7.249 tonn. Fartøy på 28 meter og over uten deltakeradgang i garnfisket kan ha inntil 50 % sei som bifangst så lenge fisket er åpent, og når fisket er stoppet er det anledningen til å ha inntil 25 % sei som bifangst. Pr 6. november har konvensjonelle fartøy over 28 meter fisket 367 tonn som bifangst. Totalt er det fisket 7.616 tonn og det gjenstår således ca. 734 tonn av kvoten.

3.2.2. Fartøy under 28 meter gruppe I

Fartøy under 15 meter i gruppe I er i år regulert med samlekvoter, mens fartøy mellom 15 og 27,99 meter var i utgangspunktet regulert med maksimalkvoter som ga en overregulering i forhold til gruppekvoten på ca. 230%.

Fartøy under 15 meter er delt i 2 grupper – fartøy under 10 meter og mellom 10 og 15 meter.

Utviklingen viste at det ble fisket relativt lite sei av fartøy under 10 m. For å legge til rette for et økt uttaket innenfor samlekvoteordningen, ble denne fartøygruppen fra og med den 4. november gitt adgang til et fritt fiske innenfor gruppekvotene. Tabell 3 viser at det pr 6. november gjenstår 5.005 tonn sei i denne gruppen.

Gruppen av fartøy mellom 10 og 15 meter, som består av et betydelig større antall fartøy, har pr. 6. november fisket 10.284 tonn. Denne fartøygruppen har som i tidligere år valgt å fiske torsk framfor sei og har igjen hele 12.943 tonn sei av gruppekvoten pr 6. november.

Fartøy mellom 15 og 28 meter var som nevnt regulert med maksimalkvoter med en betydelig grad av overregulering fra årets begynnelse. 1. april ble maksimalkvotene

opphevet for disse to gruppene. Pr 6. november har disse to gruppene fisket til sammen 11.558 tonn og har en samlet restkvote på 14.458 tonn.

3.2.3. Fartøy gruppe II

Fartøy i gruppe II er regulert med samlekvoter. Fartøy i gruppe II har pr 7. november fisket 5.146 tonn av en kvote på 10.627 tonn.

3.3. TRÅLFISKET ETTER SEI

Den samlede trålkvoten nord for 62°N er på 73.908 tonn sei. Av denne kvoten ble det avsatt et kvantum på 500 tonn sei til dekning for bifangst av sei i industrifisket. Den resterende kvoten ble fordelt med 58.726 tonn (80 %) til torsketrålerne og 14.682 tonn (20 %) til seitrålerne. Av gruppekvoten til seitrålerne ble det avsatt en kvote til dekning av bifangst i trålfisket etter øyepål, tobis og sild på 1.000 tonn, slik at gruppekvoten til seitrålerne ble 13.682 tonn.

Tabell 4 viser kvantumsutviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torsketrålere, trålere med seitråltillatelse og trålere med nordsjø-/industritråltillatelse.

Tabell 4: Fangstutvikling i 1.000 tonn rund vekt

Trålgruppe	2000	2001	2002	2003	2004	2005 ¹
Torsketrålere	36,3	36,5	55,2	51,1	48,1	50,7
Seitrålere.	7,9	8,2	9,3	11,0	10,9	11,9
Bifangst industritrål o.a.	0,8	2,7	0,5	0,7	0,4	0,2
Total	45,0	47,4	65,0	62,8	57,9	62,8

¹ Fangst pr 6. november 2005.

Tabell 4 viser at det i 2005 er fisket i alt 62.800 tonn med trål. Det gjenstår dermed 11.108 tonn pr 6. november.

3.3.1. Torsketrålerne

Torsketrålernes gruppekvote på 58.726 tonn ble fordelt som fartøykvoter på fartøy etter følgende kvotefaktorer og fartøykvoter:

Tabell 5: Torsketrålernes fartøykvoter og kvotefaktorer i 2005

Trålgruppe	Kvotefaktor	Fartøykvoter 1.01.05	Fartøykvoter 25.08.05	Fartøykvoter 20.10.05	Fartøykvoter 15.11.05
Fabrikktrålere	1,32	861	1.076	1.345	Fritt fiske
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	652	815	1.019	
Småtrålere	0,58	378	473	591	

Fartøykvotene pr 1. januar innebar en overregulering på vel 10 % fra årets begynnelse.

På grunn av en lavere kvoteutnyttelse enn forventet, ble torsketrålernes fartøykvoter først økt med 25 % den 25. august, deretter med 25% den 20. oktober, og til slutt opphevet 15. november.

3.3.2. Seitrålerne

Seitrålernes gruppekvote på 13.682 tonn ble fordelt på fartøy med fartøykvoter på følgende måte:

Tabell 6: *Seitrålernes kvotefaktorer og maksimalkvoter i 2005*

Trålgruppe	Kvotefaktor	Fartøykvoter pr 01.01.05
Fartøy under 21 m	0,35	407
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33m	0,75	873
Fartøy mellom 250 og 400 BRT og under 34 m	0,85	898
Fartøy over 400 BRT og 34 m	1,00	1164

Da kvoteutnyttelsen ved utgangen av august var noe svakere enn forventet, ble seitrålernes fartøykvoter på samme måte som for torsketrålerne økt med 25% den 25. august og deretter med 25% den 20. oktober. Som for torsketrålerne ble maksimalkvotene opphevet 15. november.

Pr 6. november har seitrålerne fisket ca 11.900 tonn av kvoten på 13.682 tonn, og det gjenstår således knapt 1.800 tonn av gruppeknoten.

3.3.3 Andre trålere

Denne gruppen omfatter fartøy med industritråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordtrålsjøtillatelse.

Av tabell 4 fremgår det sluttseddelførte kvantum sei som blir tatt som bifangst i trålfiske etter øyepål og vassild, samt trålfiske etter NVG-sild. Pr 6. november er det innenfor denne ordningen fisket bare ca 200 tonn.

For å dekke bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N, ble det avsatt et kvantum på til sammen 1.500 tonn. Bakgrunnen for avsetningen var at bifangsten av sei i 2001 økte sterkt sammenlignet med tidligere år. Trålere som driver industrifiske kan som kjent ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen, regnet i rund vekt av fangsten om bord.

For å unngå overskridelse av avsetningen og begrense seifisket med småmasket trål, ble det for 2005 satt et tak på 75 tonn sei pr tråler.

4. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET NORD FOR 62°N I 2006

4.1. GENERELT

I skrivende stund er det som nevnt ikke fast totalkvote for 2006. Regneeksemplene i det følgende er basert på en TAC på 170.000 tonn.

4.1.1 Agnfiske

Både i 2004 og i 2005 ble det avsatt et kvantum på henholdsvis 250 tonn sei, 750 tonn norsk vårgytende sild og 750 tonn makrell til agn. Kvantumet har vært disponert av S/L Fiskernes Agnforsyning, og har vært trukket fra den norske kvoten før den ble fordelt mellom de ulike fartøygruppene.

Tilsvarende som i 2004 er hele kvantumet benyttet i 2005.

Fiskernes Agnforsyning har i brev av 4. oktober 2005 til Fiskeri- og kystdepartementet (./.) konkludert med at systemet med egen avsetning av kvote til agn også i 2005 har vært en suksess. Det vises i denne sammenheng til at en har kunnet produsere agn med en lagt bedre kvalitet enn om en skulle ha kjøpt råstoffet i det ordinære markedet.

Når det gjelder pris viser en til at Agnforsyningen har kunne selge åtemakrell til en pris av kr. 6,80 pr kilo mot en pris av ca. kr. 16.00 dersom en skulle ha kjøpt råstoffet i det ordinære markedet. Tilsvarende pris for sild har vært ca. kr. 6,50 mot ca. kr. 10.-. Det har vært en noe mindre gevinst på sei. Totalt har det vært en markert prisreduksjon de siste årene.

Åtesilda har vært fisket i mai/juni, mens åtemakrellen har vært fisket i juli/august. Kvoten er fisket av ordinære fiskefartøy etter anbud.

I brevet av 3. november 2005 til Fiskeri- og kystdepartementet søker Agnforsyningen om en kvote på 350 tonn sei, og 950 tonn på henholdsvis norsk vårgytende sild og makrell i 2006. Dette er vesentlig mindre enn det en søkte om i 2005, men noe mer enn det en fikk i 2005.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsrådets synspunkter til å avsette en egen agnkvote også i 2006.

I det følgende har vi lagt inn en avsetning på 250 tonn sei, det samme som i inneværende år. Tilsvarende er også gjort for norsk vårgytende sild og makrell, jfr sak 20 og 21.

4.2. FORDELING AV KVOTEN PÅ REDSKAPSGRUPPER

Etter en avsetning på 18.000 tonn til tredjeland og 250 tonn til agn, er disponibel kvote til norske fiskere 151.750 tonn. Den økte avsetningen til tredjeland skyldes at kvotavtalen med Russland gir adgang til et russisk fiske på inntil 13.000 tonn. I tillegg kommer de tradisjonelle avsetninger til EU, Færøyane og Grønland.

I tråd med landsmøtevedtak 7/01 i Norges Fiskarlag om fordeling av kvoten av sei nord for 62°N på redskapsgrupper, vil Fiskeridirektøren foreslå følgende fordeling:

Tabell 7: Gruppetkvoter 2006

Redskapsgruppe	%-andel	Gruppekvote (tonn)
Konvensjonelle redskaper	38 %	57.665
Notgruppen	25 %	37.938
Trålgruppen	37 %	56.147
Sum	100 %	151.750

Reguleringene av de enkelte redskapsgrupper vil bli behandlet enkeltvis i det følgende.

4.3. REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Gruppekvoten for seinotfisket i 2006 er på 37.938 tonn.

For å kunne delta i fisket etter sei med not i 2006, må fartøy over 13 meter ha hatt adgang til å delta i fisket etter sei med not for fartøy på 13 meter og over i 2005.

På fartøynivå har notfisket vært regulert med maksimalkvoter med en relativt stor overregulering av gruppekvoten, der fangstutviklingen i stor grad har vært bestemt av tilgjengelighet og mottakskapasitet. Med den store overreguleringen som er vanlig i dette fisket, ser Fiskeridirektøren det som lite formålstjenlig å innføre 3 undergrupper i notfisket. Fiskeridirektøren antar at formålet med å foreslå Finnmarksmodellen var å skjerme de små fartøyene som deltar i notfisket. Dette kan imidlertid etter Fiskeridirektørens oppfatning gjøres med enklere grep, f.eks. å tillate at fartøy under 15 meter kan fortsette sitt fiske innenfor sine maksimalkvoter selv om fisket for øvrig er stoppet som følge av at gruppekvoten er oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at alle fartøy i notfisket etter sei reguleres som en gruppe med overregulerte maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 15 meter kan fortsette sitt fiske innenfor sine maksimalkvoter selv om gruppekvoten er oppfisket.

Fiskebåtrederenes Forbund har fremmet et forslag om å utvide stigen med ett trinn for fartøy over 28 meter.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet diskutere behovet for å utvide stigen med et eget trinn for fartøy på 28 meter eller over.

Maksimalkvotene ved årets begynnelse ga en samlet overregulering på ca 111 %, som var noe høyere enn i 2004. Notfisket foregår i hovedsak på kysten av Møre på vårparten og fortsetter på Finnmarkskysten i sommermånedene. Hvor stor maksimalkvote en setter i utgangspunktet og tidspunktet for eventuelle refordelinger, vil ha betydning for den geografiske fordelingen av fisket. En balansert maksimalkvote kan i utgangspunktet sikre en rimelig geografisk fordeling. For stor overregulering kan imidlertid ved gode fangstforhold føre til et uforutsigbart styrtfiske med redusert lønnsomhet som konsekvens for både fangstledd og landside.

Fiskeridirektøren legger til grunn at årets stige videreføres og foreslår at notfisket i 2006 reguleres med maksimalkvoter slik de framgår av tabell 8.

Tabell 8: Maksimalkvoter fordelt etter lengde i seinotfisket

Kvotegruppe	Lengdegrupper	Kvote- stige	Maksimal- kvoter pr. 01.01.05	Maksimal- kvoter 2006
Under 15 meter	under 15 meter	1,00	240	200
15 – 20,99 meter	15 – 20,9 meter	1,50	360	300
Over 21 meter	21 – 22,9 meter	2,03	487	406
	23 – 25,9 meter	2,43	583	486
	26 meter og over	2,82	677	564

Disse maksimalkvotene medfører en overregulering av gruppekvoten på 132 %, som er noe høyere enn i 2005, da overreguleringen var 111%. Maksimalkvotene er redusert med 20%, mens totalkvoten og gruppekvoten er redusert med 24%.

Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimalkvotene og oppheve gruppekvoten for not dersom utviklingen i fisket skulle gjøre dette nødvendig.

Fiskeridirektøren foreslår at forlengelse eller utskiftning til et større fartøy etter 28. april 1999, ikke skal gi grunnlag for økt kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at ved utskiftning til et mindre fartøy skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som har deltakeradgang i notfisket etter sei nord for 62°N, kan om de vil fiske notkvoten med not eller konvensjonelle redskap. Fartøyet kan samlet sett ikke fiske mer enn den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i.

4.4. REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

4.4.1. Fartøy på eller over 28 meter

Landsmøtet i Norges Fiskarlag foreslår i sitt vedtak at 11 % av den konvensjonelle kvoten skal tildeles fartøy på eller over 28 meter.

Fisket etter sei med garn er deltakerregulert, og dette fisket reguleres mest hensiktsmessig med maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 meter og over skal ha en andel på 11% av den konvensjonelle kvoten. Dette utgjør 6.343 tonn sei.

Fiskeridirektøren foreslår at det som i år avsettes 750 tonn av gruppekvoten for fartøy på 28 meter og over til dekning av bifangst. Når det direkte fisket er stoppet eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 25 %.

Basert på erfaringene fra årets fiske og basert på landindustriens behov for råstoff i første halvår er det hensiktsmessig å legge inn en overregulering ved beregning av maksimalkvoten

for denne fartøygruppen. Reduksjonen i gruppekvoten gjør at det er behov for å justere overreguleringen noe ned i forhold til 2005.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 meter og over reguleres med en lik maksimalkvote på 275 tonn.

I forhold til antall kvotefaktorer i denne gruppen, gir dette en overregulering på ca. 7 %.

4.4.2 Fartøy under 28 meter i gruppe I

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for fartøy i gruppe I settes til 43.961 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at en viderefører Finnmarksmodellen og de andeler de ulike gruppene har i år. Dette gir følgende gruppekvoter:

Tabell 9: Gruppekvoter

Lengdegrupper:	Prosentandel	Gruppekvote
Under 10 meter	13,5%	5.839
10 – 14,9 meter	40,8%	17.646
15 – 20,9 meter	25,9%	11.201
21 – 27,9 meter	19,8%	8.563
Sum	100%	43.249

Forutsetningen ved kondemneringsordningen for fartøy under 15 meter og strukturkvoteordningen for fartøy over 15 meter er at strukturgevinsten skal komme de øvrige fartøyene i lengdegruppen til gode. Nedenfor følger en oversikt over de 4 gruppene i Finnmarksmodellen.

Tabell 10: Strukturgevinster sei:

Lengdegrupper:	Antall deltakeradganger pr 27.10.05	Herav struktur/kondemnering
Under 10 meter	805	108 ¹
10 – 14,9 meter	1.368	53 ¹
15 – 20,9 meter	360	50 ²
21 – 27,9 meter	210	28 ²
Sum	2.743	239

¹Konemnerte fartøy, 100% tilfaller fellesskapet

²Strukturerte fartøy, 20% tilfaller fellesskapet

Det er 8 flere deltakeradganger enn i fjor på samme tid, 5 av disse er kommet til i gruppen under 10 meter, 2 i gruppen mellom 10 og 15 meter og 1 i gruppen mellom 15 og 21 meter.

Fiskeridirektøren foreslår at strukturgevinsten fordeles ved å foreta en justering av kvotefaktorene slik det fremgår av tabellen nedenfor. Som følge av at torsk og hyse/sei har ulik skjæringsdato hva gjelder hjemmelslengde vil kvotestigene for torsk, hyse og sei utvikle seg ulikt med hensyn på de nye kvotefaktorene som følge av struktureringen. De nye kvotefaktorene for fartøy under 15 meter for sei, (tabell 11) er således forskjellig fra de nye kvotefaktorene for torsk, (se sak 8).

Tabellen nedenfor viser eksisterende og nye kvotefaktorer hvor strukturgevinstene er tatt høyde for.

Tabell 11: Nye kvotefaktorer

Fartøy- lengde	2005		2006	
	Dagens kvotefaktorer	Sum kvotefaktorer	Nye kvotefaktorer	Sum nye kvotefaktorer
Under 7 m	1,1	41,96	1,13	39,55
7 – 7,9	1,31	101,18	1,34	97,82
8 – 8,9	1,55	329,28	1,59	329,13
9 – 9,9	1,91	743,11	1,96	748,72
Sum		1215,53		1.215,22
10 – 10,9	2,12	1501,89	2,15	1502,85
11 – 11,9	2,60	247,19	2,63	239,33
12 – 12,9	3,08	664,33	3,13	666,9
13 – 13,9	3,73	370,3	3,79	363,84
14 – 14,9	4,25	915,64	4,31	926,65
Sum		3699,35		3.699,57
15 – 15,9	5,41	638,38	5,49	630,252
16 – 16,9	6,03	366,62	6,12	370,872
17 – 17,9	6,65	288,61	6,75	288,9
18 – 18,9	7,34	362,6	7,45	362,07
19 – 19,9	7,96	385,26	8,08	386,224
20 – 20,9	8,51	304,66	8,64	307,584
Sum		2346,13		2.345,902
21 – 21,9	8,21	474,54	8,34	472,044
22 – 22,9	8,55	135,09	8,69	135,564
23 – 23,9	8,9	329,3	9,04	329,056
24 – 24,9	9,24	164,47	9,39	153,996
25 – 25,9	9,52	72,35	9,67	73,492
26 – 26,9	9,86	122,26	10,02	124,248
27 – 27,9	10,14	594,20	10,30	603,58
Sum		1892,21		1891,98

For fartøy under 15 m vises det til diskusjonen under sak 8.

I seifisket for gruppen av fartøy mellom 15 og 28 meter har erfaringen vært at det er en stor variasjon i graden av kvoteutnyttelse. Fisket må derfor reguleres med maksimalkvoter med stor overregulering. Dette kan ha sammenheng med flere forhold. For det første vil utnyttelsen påvirkes av hvilket redskap fartøyet fisker med da det er særlig garnfartøy som fisker sei, i mindre grad fartøy som fisker med snurrevad eller line. Den enkelte fiskers erfaring, mottaksforhold og sist men ikke minst tilgjengelighet spiller også inn. For å sikre en rimelig utnyttelse av gruppekvoten av sei for denne gruppen, er det derfor nødvendig å legge inn en betydelig overregulering av maksimalkvoten fra årets begynnelse.

Fiskeridirektøren foreslår følgende maksimalkvoter for fartøy mellom 15 og 27,9 meter (250 % overregulering).

Tabell 12: Maksimalkvoter 2006.

Lengdegrupper	Maksimalkvote pr 01.01.05	Kvotefaktorer 2006	Maksimalkvoter 2006
15 – 15,9 meter	112	5,49	92
16 – 16,9 meter	125	6,12	102
17 – 17,9 meter	138	6,75	113
18 – 18,9 meter	152	7,45	125
19 – 19,9 meter	165	8,08	135
20 – 20,9 meter	177	8,64	144
21 – 21,9 meter	162	8,34	132
22 – 22,9 meter	168	8,69	138
23 – 23,9 meter	175	9,04	143
24 – 24,9 meter	182	9,39	149
25 – 25,9 meter	187	9,67	153
26 – 26,9 meter	194	10,02	159
27 – 27,9 meter	200	10,30	163

4.4.3 Fartøy i gruppe II under 28 meter

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i gruppe II skal ha en andel på 14 % av den konvensjonelle kvoten i 2006 som gir en gruppekvote på 8.073 tonn.

På fartøynivå har fartøyene i gruppe II i år blitt regulert med samlekvoter. Når det gjelder reguleringer av gruppe II i 2006, vises det til sak 8.

4.4.4. Beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy

I henhold til deltakerforskriftene kan Fiskeridirektøren gi deltakeradgang til erstatningsfartøy. Bestemmelser om beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy fremgår av forskriften om regulering av fisket. Reglene om beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy er begrunnet ut i fra kapasitetshensyn. En skal ikke kunne oppnå økte kvoter ved utskiftning til større fartøy eller ved å forlenge fartøyet. For å hindre økt kapasitet bør en ikke foreta endringer i gjeldende datoer for fastsettelse av kvote ved utskiftning og forlengelse.

Fiskeridirektøren foreslår at en viderefører bestemmelsen ved kvoteberegning ved utskiftning/forlenging/forkorting .

4.5. REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En andel på 37 % av den norske totalkvoten på 151.750 tonn gir en trålkvote på 56.147 tonn i 2006.

4.5.1 Bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N

I 2005 ble det avsatt 500 tonn av totalkvoten og 1.000 tonn av gruppekvoten til seitrålerne til dekning av bifangst i industrifisket etter sild, øyepål og vassild nord for 62°N. Denne fartøygruppen har så langt i 2005 ikke levert en eneste fangst av øyepål nord for 62°N, og den har dermed fisket betydelig mindre sei enn antatt. Pr 6. november 2005 utgjør dette bare 200 tonn, som det fremgår av tabell 4 foran.

Industritrålere kan sør for 64°N ha inntil 20 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Denne regel gjelder ikke ved fiske etter tobis. Fartøy med vassildtråttillatelse har en tilsvarende bifangstavgang begrenset til 10 % nord for 64°N.

Tråttillatelsen (Nordsjøtråttillatelse) som gir adgang til å fiske bl.a. øyepål med småasket redskap, er begrenset til å gjelde syd for 64°N. Fartøy med vassildtråttillatelse kan fiske i området mellom 62°N og en rett linje trukket mellom Myken fyr og posisjon 67°30'N 9°10'Ø.

Bifangstreglene er et kompromiss mellom hensynet til at fartøyene skal kunne utøve et lovlig industritrålfiske og hensynet til å begrense bifangstavgangen så mye som mulig for i størst mulig utstrekning unngå bl.a. torsk, hyse og sei i fangstene.

Fiskeridirektøren forslår at det avsettes et kvantum på 1.000 tonn til dekning av bifangst i industritrålfisket nord for 62°N, og at denne trekkes fra seitrålernes gruppekvote.

Fiskeridirektøren forslår at fartøy med industritråttillatelse, nordsjøtråttillatelse eller en avgrenset nordsjøttillatelse, kan fiske inntil 75 tonn sei som bifangst.

Så langt i år har bare en av nordsjøtrålerne tatt bifangstkvoten.

4.5.2 Fordeling av seikvoten nord for 62°N mellom trålere med torskestråttillatelse og trålere med seitråttillatelse

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten på 56.147 tonn, blir fordelt med en andel på 80 % til torskestrålerne og 20 % til trålere med seitråttillatelse.

Når bifangstavgangen på 1.000 tonn til nordsjøtrålerne trekkes fra seitrålernes gruppekvote, gir dette seitrålerne en gruppekvote på 10.229 tonn mens torskestrålerne får en gruppekvote på 44.918 tonn.

4.5.3. Torskestrålerne

Fiskeridirektøren foreslår at torskestrålerne sin gruppekvote blir fordelt som fartøykvoter etter samme kvotestige sin i inneværende år – med en overregulering på 10 %, som gir disse kvotene:

Tabell 13: *Kvotefaktorer og fartøykvoter 2006*

Trålgruppe	Faktor	Fartøykvote
Fabrikktrålere	1,32	678
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	514
Småtrålere	0,58	298

Fartøykvotene skal også dekke bifangst av sei i andre fiskerier. Fiskeridirektøren kan justere fartøykvotene dersom dette er nødvendig for at torsketrålernes gruppekvote på 44.918 tonn skal bli oppfisket.

4.5.4. Fartøy med seitråltillatelse

Som nevnt foran foreslås seitrålernes gruppekvote i 2006 satt til 10.229 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for seitrålere fordeles som fartøykvoter med en overregulering på 10 % på de enkelte fartøy etter de samme kvotefaktorer som i 2006:

Tabell 14: *Kvotefaktorer, antall fartøy og fartøykvoter 2006*

Trålgruppe	Kvotefaktor	Fartøykvoter
Fartøy under 21 m	0,35	304
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33m	0,75	652
Fartøy mellom 250 og 400 BRT og under 34 m	0,85	739
Fartøy over 400 BRT og 34 m	1,00	869

For å hindre en u hensiktsmessig kvotemotivert kapasitetsoppbygging i seitrålgruppen, foreslår Fiskeridirektøren å videreføre ordningen som innebærer at utskiftning eller forlengelse av fartøyet etter 1. januar 1998 ikke gir grunnlag for økt fartøykvote. Dette betyr at ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.